

Husmænd, Tiffere og mindre Hartkornseiere, ja endog flere Indsiddere have ydet Bidrag til Kirken, saa at der derved fra 120 Bidragydende er tegnet 5,374 Kr., deraf alene fra Nørre Bjært By 4,000 Kr. Kolding Sparekasse har skænket 500 Kr., Husmændenes Sparekasse i Nørre Bjært 10 Kr., en ældre Pige i Strandhus 1,000 Kr. som Legat til Kirkens Vedligeholdelse paa den Betingelse, at Kirken opføres inden 1889, og endelig er der ved en Bazar og ved en Gabe af Kronprindsen paa 100 Kr. indsamlet omtrent 1,400 Kr., saa at hele det tegnede Bidrag udgjør 10,284 Kr., idet en Gaardeier i Nørre Bjært har givet bestemt Løfte om at ville skænke Jord til Byggegrund og Kirkegaard, hvoraf Værdien kan sættes til 2,000 Kr. Udgiften til Kirkens Opførelse er anslaaet til 23,479 Kr., og naar dertil lægges 3,000 Kr. til dens Vedligeholdelse, vil der i det Hele fordres 26,479 Kr., hvoraf man saaledes mangler 16,000 Kr. Man andrager derfor om, at Rigsdagen vil medvirke til, at der til Kirkens Opførelse ydes et Statstilskud af 12,000 Kr., og at det tillades, at dens Vedligeholdelse sikres ved en uopsigelig Kapital paa 3,000 Kr.

Flertallet gjør under de nuværende Forhold ingen Indstilling. Et Mindretal foreslaar Andragendet henvist til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

51. Fra Jacob Høyrup Nagbølle af Horskjær om Invalideunderstøttelse. (Indbragt den 15de Januar 1885 af Folkethingsmanden for Veile Amts 6te Valgfreds, Noed.)

Andrageren bemærker, at han flere Gange har hos Invalidebestyrelsen og Finantsministeriet andraget om Invalideforsørgelse, men at denne bestandig er bleven ham negtet, fordi Lægen ved Invalideforsørgelsen ikke har antaget, at de Smerter, hvoraf han lider, ere en Følge af et i Treaarstrigen modtaget Saar, hvilket derimod antages af andre Læger, der have i længere Tid behandlet Andrageren, som tillige erklærer, at han paa Grund af Saaret ikke blot har lidt og endnu lider store Smerter, men ogsaa har tabt mindst en Fjerdedel af sin Arbejdsdygtighed, saa at han kun vanskelig har kunnet holde sin lille Bedrift nogenlunde i Gang. Han lider derhos af et Maveonde, som han paadrog sig i Krigen 1850, og hvorfor han behandlede paa Garnisonshospitalet i Kjøbenhavn. I længere Tid har han stadig derfor maattet søge Lægehjælp, og der er al Udsigt til, at han fremdeles vil blive lidende, hvorfor han af Helbredshen syn har maattet afhænde sit Boelssted og har nu med Hustru kun en lille Afgætt at leve af. Da denne dertil er utilstrækkelig, og han paa Grund af det i Krigen modtagne Saar er meget legemsfvag, beder han Folkethinget om at skaffe ham en Invalideunderstøttelse.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.

52. Fra Skræder Iver Iversen af Kolding om Invalideunderstøttelse (Indbragt den 15de Januar 1885 af Folkethingsmanden for Veile Amts 6te Valgfreds Noed.)

Andrageren bemærker, at han deltog i Krigen 1848—49 og fik et Studsaar i Ansigtet i Træfningen ved Kolding den 23de April 1849. Han har gjentagende forgjæves ansøgt Invalidebestyrelsen om Forsørgelse som Invalid, fordi han lider af Kongestioner til Hovedet og neuralgiske Smerter i Ansigtet og omkring Diet, hvilket er saaledes hæftet, at han ikke kan arbejde ved sin Profession og navnlig ikke kan se med Diet om Aftenen, hvilket han antager er en Følge af det modtagne Studsaar, hvad ogsaa en i Kolding boende Dienlæge har erklæret. Da imidlertid Dienlæge Hansen Grut i Kjøbenhavn paa Foranledning af Invalidebestyrelsen har undersøgt ham og udtalt, at den Dienesygdom, hvoraf han nu lider, ikke kan antages at staa i Forbindelse med det ham tilspiede Studsaar i Munden, anser Invalidebestyrelsen ham uberettiget til den ansøgte Forsørgelse, og han henvender sig derfor nu til Folkethinget med Bøn om, at det vil hjælpe ham til at erholde en Understøttelse, da hans Dienesvagthed er uheldbædelig og tiltager med Aarene, og han som en fattig Mand haardt trænger til den.

Da det ikke ses, at Ansøgeren har henvendt sig til Finantsministeriet, gjør Udvalget ingen Indstilling.